

B Á G E R G U S Z T Á V

Angyalszárny

Viszlát, kesernyés realitás.
Úgy érzed, mindent letettél,
munkát, szerelmet és terveket,
lassan leoltogatód a villanyt
minden témakörben.
Bagolyszemmel figyel a sötét,
a függöny ráncai közül
éjjeli lepkék rajzanak.
Mikor felnyögsz, arcod megérintem,
te kidugod talpad a paplan alól,
a kiszámíthatatlant tovább álmodod.
Majd éjfélkor, mikor már én aludnék,
megböksz, figyeljek, én voltam-e,
ki megsimogattalak.
Én, ki más.
Hálát rebegsz, hogy a halálos
veszélyből kimenekítettelek.
Találgatom, mi történt.
Mi fékezte le
zuhanásodat.

Fészek

Mintha egy ragadozó feküdne lábaidnál,
pedig csak fekete, bolyhos blúzod az,
mit letéptem rólad az éjjel.
Hajad is akár egy fecskéfészek
így reggel, mikor még
nincs erőd kinyitni szemed.
Hónaljadban egy tollpihe.
Hálóinged felgyűrve
a legtitkosabb hajlatokig,
mintha dulakodtunk volna.

A fecskék Afrikába mentek.
Testük melege itt maradt.

Hívőjelek

Elengedlek, hátralepek.
Ott állsz, meztelen sziluett.
Lebben a függöny, elillansz,
éji szemhatár.
Szobám falára
hiányod kékje fest.

Nincs baj

Először a fürdőszoba miatt kapok ki,
mert nem húztam meg a kagyló-szifont eléggé szorosan,
s ezért kifolyt a víz a linóleumra.
Azért persze kapok hálát, hogy a dugulás megszűnt.
Másodszor a kád miatt, mert
beletettem egy kis sósavat, hogy lemarja a vízkövet,
s a lefolyónál szétmaródott a zománc.
Harmadszor az ebéd miatt, amit elhoztam, mert
túlsütötték a tarját, a szalonna avas,
és a tegnapi esküvőből maradt püré sem az igazi.
Negyedszer a spájz miatt,
mert nem férnek be a befőttjeid,
meg azok a kurva lekvárok, amiket az anyád hozott,
miért kell ott tartanom az összes lexikonomat.
Ötödször a légy miatt, ami bejött a nyári melegben,
hetek óta nem kapok szúnyoghálót, de mindegy,
én miattam jönnek be a bogarak.
Hatodszor a miatt, hogy nem porszívóztam ki rendesen,
s amint leemelsz egy könyvet, minden felé száll a por.
Hetedszer, hogy éjszaka nem vagyok hajlandó ugrani,
ha akarsz valamit,
de ha nekem van szükségem rád, kikényszerítem a dolgot,
plusz meg horkolok is, mint egy rozmár.

Ennyi egy nap,
legjobb benne, ha elalszol,
és mogyorót ropogtatva kiírom magamból,
hogy túrók, mert valami mégis melletted tart,
pedig elhíhated, lenne más,
aki naponta nyolcszor kárhoztatna el.